

Paštrovska vila

Prvo izdanje decembar 2010

copyright ©

Autor

Izdavač:

Nastasimir Miško Franović

e-mail: nautilus_mn@hotmail.com

00382 (0) 69 583 755

Urednik – lektura i korektura:

Nastasimir Miško Franović

Grafičko oblikovanje:

Ka2n studio - Petrovac

Grafička priprema:

Marginal studio - Petrovac

Štampa:

Merkator International D.O.O.

Živka Žižića BB Bijelo Polje

Tel. +382 (0) 50 430 444

e-mail: merkator@t-com.me

www.merkator.biz

Tiraž:

50 pimjeraka

Sponzori:

Turistička agencija Montenegro Travel Idea - Petrovac

www.montenegrotravelidea.me

Hotel W Grand - Petrovac

www.wgrandpetrovac.com

Hotel Danica – Petrovac

www.danicahotel.com

Paštrovska vila

CIP - Каталогизација у публикацији
Централна народна библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-9326-0-2
COBISS.CG-ID 17070096

Sadržaj:

7	Predgovor
8	Na krilima ljubavi
9	Čekajući jutro
10	Misli su moje
11	Vila gorska
12	Strijela
13	Nikad više
14	Vali morski
15	Daleko si
16	Suđenica
17	Odlazim
18	U begovoj bašti
19	Ti i ne znaš
20	Zanos
21	More -Ruke-Riječi
22	San
23	Požuda
24	Ti i ja
25	Uzalud
26	Zidine starog grada
27	Žeđ
28	San
29	Kuda
30	Tvoje oči
31	Naše oči
32	Tri paštrovske
33	Pižun
34	Dugom obećana
35	Gora naša
36	Nije smiješno
37	Beton
38	Znamo Mi kako
40	Ognjište
41	Pregaoci
42	Glasač
43	Stručnjak
44	Gospodin
45	Velika deca pišu pjesme
46	Đede i unučad

47	Željezničar
48	Mali čoban
49	Mačak
50	Biciklo
51	Raima
52	Naša baba
53	Čobanica
54	Doma ću poć'
55	Brijest
56	Dom
57	Ćun
58	Lament nad Skadrom
60	More Medovsko
61	Tara
62	Vladimir
63	Piva
64	Planinka
65	Počivalo plavo
66	Bojana
67	Zastave
68	Šareni pasovi
69	Todorov do
70	Skoči đevojka
71	Stožina
72	Nika Toma dub
73	Pjesma o Ivanu
76	Molitva
77	Crni veo
78	Sveto drvo
79	Pjesnikov vakat
80	Grad
81	Versi moje mile

82	Čašica razgovora
83	Petak
84	Rakija
85	Misli
86	Čekanje
87	Epitaf
88	Gospa
89	Bez povratka
90	Izgubljena rijeka
91	Ja i jedan pas
92	Jesenje kiše
93	Jutro u mome gradu
94	Ledina
95	Maske
96	Nada
97	Nebo
98	Nepoznate staze
99	Omča
100	Pad
101	Pjesma
102	Rep
103	Rovovi
104	Sijenka
105	Soba broj četiri
106	Sreća
107	Za šaku zemlje
108	Zagonetka
109	Zašto
110	Lastavica
111	Vijenac .
112	Noć je moja
113	Bilješka o piscu

Predgovor

O pisanju i želji da se misao pretoči u slovo, ne znam mnogo. Misli mogu biti ovakve ili onakve, misli su. Skrovite i sigurne misli jednom u slovo pretočene i zapisane, nemaju više slobode. Tako zatočene stale su kao pčela koja se više ne roji. Namamljena na čisti bijeli papir misao svjedoči o trenutku kada je napisana. Prokletstvo pisanja je biti hrabar i drzak, reći i ostati sam. U godinama rojenja misli ispletoh i zapisah verse čitaocu na volju da svojom mišlju domišlja i oživi trenutak kada je misao moja postala slovo.

Autor

Čekajući jutro

Dolazi rosa u lijeno svitanje.
Neprijetno kap po kap.
Kapi postaju veće.
Mjesec posljednje utkiva niti.
Čekamo jutro.
Sve je tu, a i nije trebalo biti.
Iza obnaženih grudi i raspletene ti kose,
naziru se svjetla u daljini.
Postaju naivne noćne sjene.
Počinje veliko spremanje.
Raste sunce.
Pada nam plavo nebo u oči.

Misli su moje

Skrovite su misli moje.
Bedemima opasane.
Sto puta dosanjane.

Podno bedema ćeš doći tiho, neprimjetno.
Umilno ćeš prići znam i pitaćeš sneno.
Što me muči, te me misli pritisnuše kao breme.
Reći ću ti kada dođe vrijeme.
Čemu riječi.
Ne mora se sve ni reći.
Pustio sam srce neka ječi.

Kada dođe vrijeme da prevalim sve te riječi
Od tebe mi nema niko preči.
U mislima mojim dvorac samo tvoj je.
Kad pokucaš znaću ko je.

Vila gorska

S Bobotovog Kuka dokle pogled seže.
Svud je kamen ljut.
Kao paun Durmitor se širi.
Gorske oči gledaju odozdo.
Pomno prate pokret moj.
Ori se Škrčijem Ždrijelom.
A Škrka spava tirkizno plava.
Eno nad Sedlom nadlijeće nebeski krstaš.
Raskrilio gordo.
Pod nogom pršti s usova šljaka.
Tražim Zeleni Vir.
Vode, vode da sperem znojno čelo.
Vode da otrem usta suva.
Budno motri Međed mrki na jezero Crno.
Neda kročit smirno.
Gledam i Jablan i Barno i Crvenu Gredu.
Žabljak dolje u kolijevci mekoj.
Puna mi je duša mirisa i smilja.
No je mene mis'o drugoj strani namamila.
Mišlju odoh Kovačkoj dolini.
Srcem strepim, pogledom se nadam.
Da ja vidim vilu moju kako poljem trči
meni u zagrljaj žurno.

Vali morski

More, more zapljusni žalom!
Dobaci valom tvojim.
Sam sa svojim bolom.
Ja tu na obali stojim.

Razmišljam ima li zemlja daleka.
More kao naše plavo i pješčana žala.
Da li me ljubljena tamo čeka?
Pošalji joj more krunicu bijelu sa tvojih vala.

Sve tajne naše čuvaj more kao da su tvoje!
Sa žala neka joj bude na dar veo od morske pjene.
Možda i ona na obali stoji sama i sluša srce moje.
Dvoje koje se žarko ljube čuvaj sjene.

Odlazim

Odlazim da putujem u vremenu.
Po plavom nebeskom šljemenu.
Da ti dođem kad zamisliš na vrhu vala,
pravo do našeg skrovitog žala.

Biću ti žuti polena prah sa naših čempresa,
kada me budeš tražila po imenu kod kamenog uresa.
Biću ti u ogledalu vode sa našeg izvora,
kada me budeš tražila pogledom sa tvoga prozora.

Biću ti sjaj u oku i topli vjetar na usnama.
Mislina tvojim prikračću se nenadano.
Biću ti trešnja crvena kao krv u venama.

U ruci biću ti pismo moje sto puta pročitano,
kad me u sjećanju budeš od zaborava čuvala
Gledaću te kad za mnom budeš jecala!

U begovoj bašti

Tri su ruže u bašti stare begove kuće.
Tri su ruže i četvrti pupoljak ispupio.
Adeta mi srce nezna, nezna kud' će!
Prolazeci tuda pogled mi se izmamio.

Pupoljak se djevojkom pretvorio.
Pored bašte kada prođem ona vitice rasplete.
Crne kose što bog joj je stvorio.
Ne zna srce ni plotove ni adete!

Pogledom mi uzvraća i očima zove.
No sam čuo da je drugom obećana.
Ognjem gori srce moje!
Ne vjerovah dok mi nije rekla sama.

Ostade mi srcu žao.
Bez pupoljka baštu gledat.
Zašto ju je otac drugom dao?
Sudbini, zar se morah predat'.

Ti i ne znaš..

Volim te, a da ti to i ne znaš.

Sanjam te, a da te nijesam ni dodirnuo.

Mislím na tvoje usne, a da te nijesam ni poljubio.

Gledam te u oči.

Tražim što sam zaboravio da ti kažem.

Požuda

Ne vidjeh te u toj noći nagu.
U uzdasima tvojim osjetih svu svoju snagu.
Zubima kad si grizla usne,
na tračku mjesečine što kroz prozor gasne.
Vidjeh da si me požudno htjela.

Koža tvoja meka i bijela.
Grudi tvoje ispupljene od mojih usana.
Kosa tvoja zauzdana ispod ramena.
Bedra tvoja bijela oko mene obavita.
O kako si bila strasna te noći i plahovita.

Požudne tvoje usne nedaše mi zaspati.
Ne vidjeh te u toj noći nagu.
O kako si htjela sva se predati.

U uzdasima tvojim osjetih svu svoju snagu.
O kako da zaboravim tu noć i taj tračak mjesečine.
Misli moje sto puta su htjele od sjećanja lik tvoj da sačine.

Žeđ

Grudi tvoje k'o dva puna mjeseca.
Ispupljena dva pupoljka.
Na kraju od kose tvoje uvojka,
čujem srce moje kako za ljubavlju tvojom jeca.

Ja u želji svojoj tako jadan.
U oči te gledam ljubavi žedan.
U ta tvoja dva izvora bistra.
A ti tako mlada i u duši čista.

Mnogo je da mi pokloniš i dan jedan.
Gubitnik nema što da ti da.
Prosjak bi ostao tvoje ljubavi nevrijedan.

I kad bi pošla ta riječ sa tvojih usana, što bih onda?
Da dodirnem ta puna dva mjeseca?
Ne, nebi ni onda prestalo srce moje da jeca.

Pižun

Sjedin ja nadvor pred kućon na pižun.
Žena mi je naredila ručak fin i evo sve na taulin
U ruku držin malo žučenice na pirun.
U pjat pred sobom gledam u brašno prigani širun.
U botilju vina i čašu što prisipljen.
Od težačkog rada dosta sam bio strpljen!
Moran se malo refat!
Treba mi opet u polje argat.
A mog'o bi komat na kočetu i zaspat'.
Doma san nijesan na kontrat.
Sunce je još visoko.
Iden, iden da ubijen oko.
Iz polja ću u vinograd pa ću kopat' u redove dikelom.
Nije mi danas dan da se zaniman š 'čelom.

Drugom obećana

Šćela san ti juče doć' da ne vidi niko.
Bez mene ti sunce ne izlazi, na mene si sviko.
Da prebiraš perom od pelina pod grlom mi bijelim.
Ja te ljubim srcem i dušicom, i životom mojim cijelim.

Nešćeh doći da ti kažem da mi doma ni'su dali.
Ne smijem te gledat više jer su mene drugom obećali.
Uzeše nam ovo malo sreće što smo krali u potaji.
Ne čekaj me našem mjestu, tajnu našu ne odaji!

Gora naša

Od Kufina do Babina Vira.
Sve od žala i kamenih seka.
Kao lira neka mojoj duši svira.
Bisernica moja čeka.

Gora naša, smreka svaka,
s krša moja prepelica,
mora plavog moja kordelica.
U snu sam ti sve 'odio, sto put' san ti plaka'.

Tom glavicom put naviše.
Na krš sjedi da počinem i da slušam srce moje.
Kaživah ja svima koliko je blago tvoje.
Ne mogah se vode tvoje napit' kao suva zemlja kiše.

Dičio se s' tobom, ma me ni'si čula.
Da si k'o đevojka što se diči svojim ruvom.
I kotulom i šotanom.
Koretićem i košuljom, sumprešanom iz baula.

Iz njedara miriše ti smiljem sve u grsti.
Usni, dođi manastiru našem, pa se pred ikonom krsti.
Ti si mene davno ispratila na vapor za kruvom.
Evo sam ti doš'o počinuti o'đe, rastanut' se s duvom.

Brijest

Na Cetinju stolnom gradu đe si stolovao.
Dragi gospodaru.
Pogaziše zastavu slobode, opoganiše je kažu.
I brijest im je za oko zapao.
Pod kojim si stolovač iznosio i slušao Crnogorce.
Posjekoše drvo pravde.
Za rad pizme izmećara.
Za rad šake žita.
Ka' da je glad preča od obraza.

Dom

Kamene gromade što se u pjesmi ore.
Pješčana žala s čipkom od morske pjene.
Eho s Lovćena, Olimpa našeg.
Rijeke, planinske suze.
Gorske oči naše.
Planinke vitke, vitica crnih.
U nebo zagledan čoban.
Skladni čun, ukorak s veslom.
Odasvud vidi se naš dom.
Dom je naš skromni.
Skrovit i ušuškan.
U jedu gomila krša i šaka zemlje.
U mislima riznica naša.
Da dodješ kad pozeliš.
Širi ti gruda ruke i grli.

Čun

Jezerski je ukras pravi taj drveni čun.
Vitak, gizdav i najvećem valu na megdan je tun.
Vještom rukom neimara sazdan.
S njime možeš po jezeru vazdan.

Ustuknuti neće taj drveni čun.
Ka' za uzdu vranca stari ribar drži ga za timun.
Valja vala s jarma vola.
Naređen je ka' vodena kola.

Za težaka i ribara što se mrežom baca s njega,
crmničko je oro i kolo još jedno vrh njega.
A sokole zaokoli gribom, ukljevi odoli,
vinu pustom kao ručku zrno soli.

Dugačku ću brazdu zaorati sve od Rijeke pa do Vira.
Od gorice do gorice sve do naših manastira.
Na Muriće uloviću krapa pa ću doma iđest s malo vina.
U oka ću bistra gledat i do Ckla će brazda biti fina.

Na Plavnicu gledaće te sa visina ljepotice sve u bijelo.
Na Vranjinu sa mnom ćeš na sijelo.

Bojana

Ljepotice, jezerska lakomice.
Ime djevojačko ko ti dade?
Podno Skadra grada golubice.
Ti što tečeš smjerna dolje đe,
s maščela robu peru Skadranke đevojke.
Vodom tvojom da ubijele ruho nevjestinsko.
Za ruku se s bratom Drimom držiš.
Što se zadihao od dugoga puta.
Na more se s njime spremaš poći.
Dolinom ćeš šetajuć' polako.
Pješčane ćeš žale morske svojom vodom zapljusnuti.
Eno dolje Jadran đe se plavi!
Šireć' ruke čeka da mu dođeš.

Tara

Od sestrih suza nastaje Tara.
Plaku sestre što ih ostavila.
Teče Tara.
Rijeka božijeg dara.
Dom vještih triftara.
Teče silna, sva se pjenu.
Ne uklon' se stijeni,
no sve krči, prti, žuri.
Od Mojkovca do splavišta.
Ispod mosta., pr'o Tepaca
Preko lazi, vrije vrela, brode gazi.
Luce gradi, pa se onda smiri.
Ogledne se malo ko đevojka,
ogledalu svome plavetnome,
pa se opet na put spremi.
Ozgor u vrh gora što gledaju njenu vodu,
na straži su borovi i jele.
Dolje niže blagorodne bukve,
lišćem svojim odašilju pisma,
što ih Tara žurno nosi posestrimi Drini.

Vladimir

U sedam vilajeta pjesma ti se poje.
Ko će bolje, ko će koga natpjevati.
Ko će bolje opojati mučenika i junaka.
Dukljanskoga soja.
Čiji li si junak, čiji li si svetitelj?

Junak ko je?
Petrislavov sin je, Vladimir!
Sudbina mu ko Svetom Jovanu,
glavu svoju u rukama držat odredila!

Bješe jednom knezom, jednom sužnjem.
Jednom ljubljjen i dobrotom iz tamnice spašen.
Krstu vazda vjeran.
Krst mu nose njegov vjerujuća braća.
Na Rumiju na tumule.

Trojčin dane svani!
Jarko sunce grani!
Grani i obasjaj pute.!
Dukljanskome knezu našem svetitelju!
Narodnome kralju.

Pa dobaci zrakom vrh Prečiste Krajinske,
đe na pragu stoji Kosara mu vjerna ljuba.
Čuvajuć' mu dvore kraj stoljetnog duba.
Zraku sunca na krst baci da zasvijetli da vaznese.
Vjerujućem nadu da donese!

Planinka

Karlice su bijele o'zgo.
Čamove su, kao vosak žute.
Po policam' ka' vojnici.
Sve u vrstu.
Žurno meće u mješine sir planinka.
Mješine da oživi.
Bijelim mrsom da osmoče.
Na ognjištu vatru razgovara.
Varice je u roj dala.
S' veriga joj kot'o visi
i u njemu krtola se vari.
Vari, čeka,
kačamaku nada.

Zastave

Zastave su naše krvlju oblivene.
Barjaktarima poduprte.
Nikad ostavljene.

Zastave su naše stoljeća slobode.
Imena junaka u kamen isklesana.
Zastave su naše kuršumom prosjenile.

Zastave su naše krila orla raskriljenog.
U vrleti našoj lećet' naučenog.
Zastave su naše u krš pobodene.

Crni Veo

Svijeća pred ikonom uvija plamen.
Sklopljene male drhtave ruke i kose pramen.
Srebrno raspeće na kraju niza.
Svjetlost skoro utihla na vratima iza.

U ovoj kući stanuje bog.
Izvor je vjere i nadanja tvog.
Odsjaj plamena svijeće na licu je tvom.
Hrani se duša tvoja molitvom.

Pod crnim velom izborana od bremena,
suze niz lice proputile tvoje.
Ostaće tvoja nada čista i bezvremena.

Gospod će uslišiti molitve što ne dvoje.
Oči tvoje poslije suza vedre,
nadu novog života njedre.

Petak

U kafanu starobarsku.
Ja, Sado, Ramo i Jovan.
Sjedimo na izvan.
Taulin je naš u ćosak đe i vazda.
Kafu, vodu i rakiju murvovaču.
Iznosi nam Rizo.
Murvovaču k'o sa zdenca.
Je li ovo ona naša Sado, gleda ga Jovan
Jeste, jeste služi Rizo i priču zameće.
Razdvajete li se kad obraza vi?
Eto ve zajedno preko dvjesta godina.
Uuuu đuturuma!
Mučimo a Ramo mu vraća.
Neka, priče more no sira donesi!
Sir kozji fetamo i rakijom prismačemo.
Sve u inat Rizu.
Služi Rizo ne ostaje dužan.
Nekate ne pregonite s rakijom da vi uglavu ne udari!
I smije se.
Neće neće no će malo niže reče mu Jovan.
Pazarni je dan.
Valja se.
Ja i Sado po duvanu sa pazara udri savijaj.
Dimite se ka' pršuti. Što vi je?
Nijeste na kontrat zadijeva nas Ramo.
Narod gore dolje sa pazara na pazar.
Luka pora, domaćijeh jaja i salate puterke.
Krtole mlade, petrusina, blitve, svega.
Sira iz Livara, maslinova ulja s Pečurica.
Ribe s Murića i duvana sa Ostrosa.
Nose žene u obije ruke.
Gegaju se pod teretom lijevo desno.
Ka' na vagu tas.
Ufati se podne.
Dižemo se ja i Sado da sretnemo žene naše.
Nasta smijeh.
'Ajte 'ajte, sokolovi da vas ne karaju.
Na sprdnju nas digoše.
Smijemo se i mi.
Rizo, da platimo, Rizo.
Neka Sado.
Neka, ovo se ne može platit'.
Pa sledećeg petka opet ispočetka.

Lastavica

Na prozor moj sleti lastavica.
Podranila sa cvrkutom.
Da me rasani i prene iz mojih nedoumice.
I tako ona učesatala zorom.
Nepovjerljiva i krhka ali uporna da mi kaže.
Cvrkuće o daljinama koje je nadletala.
Kрила me njena u duši maze.
Milo mi što je opet došla.
U svom crnom majušnom fraku.
U koroti za prošlim vremenima.
Priča ona meni strpljivom sagovorniku.
Što i sam tuguje za preturenim bremenima.
Na dalekom ostrvu usamljenom svetioniku.

Vijenac

Od versi mojih ispletoh ti vijenac.
U spomen na suzu tvoju čistu k'o zdenac.
Tebi što si mi verse čitala duge
i pričala što se krije iza pjesnikove tuge.

Tebi što si me učila kako je život dvorac.
Kako je svetinju sačinio i poklonio sam tvorac.
Tebi što si se smijala čitajući moje prve rime.
Tebi što si me učila da ljubavi svoje sakrijem ime.

Tebi što svojom rukom ugasi života tvoga plamen.
Suza za nerođenom djecom i ljubav tvoja nesretna.
Srce tvoje što izdrža toliko udara k'o ljut kamen.

U krv ogreznu ura tvoja samrtna.
Tebi umjesto bdenja darujem od versi mojih vijenac.
Na grobu tvome pročitacu ti sonet, moj prvijenac.